

Forslag

til

Lov om overførsel til andet land af retsforfølgning i straffesager.

Fremsat den 5. oktober 1973 af *justitsministeren*.

§ 1. Lovovertrædelser, som er omfattet af den europæiske konvention om overførsel af retsforfølgning i straffesager, jfr. bilaget til denne lov, kan retsforfølges efter reglerne i konventionens afsnit I-IV og bestemmelserne i denne lov.

§ 2. Sager, som skal afgøres af en domstol her i landet, indbringes af anklagemyndigheden for retten på det sted, hvor den pågældende bor. Har han ikke bopæl her i landet, bestemmer justitsministeren, hvilken ret der skal behandle sagen.

§ 3. I det omfang konventionen ikke indeholder modstående regler, gælder retsplejelovens regler om straffesagers behandling.

Stk. 2. Når en fremmed stat tilkendegiver, at den agter at fremsætte anmodning om retsforfølgning, og danske domstole alene er kompetente til at behandle sagen efter straffelovens § 8, stk. 1, nr. 6, kan den sigtede anholdes og fængsles i overensstemmelse med reglerne i konventionens art. 27-29.

§ 4. Justitsministeren kan fastsætte yderligere bestemmelser om konventionens gennemførelse.

§ 5. Justitsministeren kan på grundlag af gensidighed bestemme, at loven også skal anvendes i forholdet mellem Danmark og en stat, der ikke har tiltrådt konventionen.

§ 6. Loven træder i kraft den 1. juli 1974.

Stk. 2. Loven finder kun anvendelse på lovovertrædelser, der er begået efter, at konventionen er trådt i kraft mellem Danmark og vedkommende fremmede stat eller justitsministeren har truffet bestemmelse efter § 5.

§ 7. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kgl. anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som landsdelenes særlige forhold tilsiger.

EUROPEAN CONVENTION ON THE TRANSFER OF PROCEEDINGS IN CRIMINAL MATTERS

The member States of the Council of Europe, signatory hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is the achievement of greater unity between its Members;

Desiring to supplement the work which they have already accomplished in the field of criminal law with a view to arriving at more just and efficient sanctions;

Considering it useful to this end to ensure, in a spirit of mutual confidence, the organisation of criminal proceedings on the international level, in particular, by avoiding the disadvantages resulting from conflicts of competence,

Have agreed as follows:

Part I Definitions

Article 1

For the purposes of this Convention:

- (a) "offence" comprises acts dealt with under the criminal law and those dealt with under the legal provisions listed in Appendix III to this Convention on condition that where an administrative authority is competent to deal with the offence it must be possible for the person concerned to have the case tried by a court;
- (b) "sanction" means any punishment or other measure incurred or pronounced in respect of an offence or in respect of a violation of the legal provisions listed in Appendix III.

Part II Competence

Article 2

1. For the purposes of applying this Convention, any Contracting State shall have

KONVENTION OM OVERFØRSEL AF RETSFORFØLGNING I STRAFFESAGER

Undertegnede medlemsstater af Det europæiske Råd er

i betragtning af, at Det europæiske Råd har til formål at tilvejebringe større enhed mellem sine medlemmer,

i ønsket om at udbygge det arbejde, som de allerede har gennemført på det strafferetlige område, med henblik på at opnå mere retfærdige og effektive sanktioner,

i betragtning af, at det med dette formål for øje vil være hensigtsmæssigt, på grundlag af gensidig tillid, at skabe mulighed for gennemførelse af retsforfølgning af lovovertrædelser på internationalt plan, således at man navnlig undgår de ulemper, der følger af kompetencekonflikter, blevet enige om følgende:

Afsnit I Definitioner

Artikel 1

I denne konvention

- a) omfatter „lovovertrædelse“ handlinger, der omfattes af straffelovgivningen, samt handlinger, der behandles efter de retsregler, der er opregnet i bilag III til denne konvention, forudsat at den pågældende, hvor lovovertrædelsen henhører under en administrativ myndigheds kompetence, har mulighed for at få sagen prøvet af en domstol;
- b) betyder „sanktion“ enhver straf eller anden foranstaltning, der pålægges for en lovovertrædelse eller for en overtrædelse af de retsregler, der er nævnt i bilag III.

Afsnit II Kompetence

Artikel 2

1. Ved anvendelsen af denne konvention skal enhver af de kontraherende stater have

F. t. l. vedr. retsforfølgning i straffesager.

competence to prosecute under its own criminal law any offence to which the law of another Contracting State is applicable.

2. The competence conferred on a Contracting State exclusively by virtue of paragraph 1 of this Article may be exercised only pursuant to a request for proceedings presented by another Contracting State.

Article 3

Any Contracting State having competence under its own law to prosecute an offence may, for the purposes of applying this Convention, waive or desist from proceedings against a suspected person who is being or will be prosecuted for the same offence by another Contracting State. Having regard to Article 21, paragraph 2, any such decision to waive or to desist from proceedings shall be provisional pending a final decision in the other Contracting State.

Article 4

The requested State shall discontinue proceedings exclusively grounded on Article 2 when to its knowledge the right of punishment is extinguished under the law of the requesting State for a reason other than time-limitation, to which Articles 10 (c), 11 (f) and (g), 22, 23 and 26 in particular apply.

Article 5

The provisions of Part III of this Convention do not limit the competence given to a requested State by its municipal law in regard to prosecutions.

Part III

Transfer of Proceedings

Section 1 : Request for proceedings

Article 6

1. When a person is suspected of having committed an offence under the law of a Contracting State, that State may request another Contracting State to take proceedings in the cases and under the conditions provided for in this Convention.

kompetence til at foretage retsforfølgning efter egne strafferegler for enhver lovovertrædelse, der omfattes af en anden kontraherende stats lovgivning.

2. Såfremt en kontraherende stats kompetence udelukkende er begrundet i reglen i stk. 1, kan den kun udøves i medfør af en anmodning om retsforfølgning, der er fremsat af en anden kontraherende stat.

Artikel 3

Enhver kontraherende stat, som efter sin lovgivning er kompetent til at retsforfølge en lovovertrædelse, kan med henblik på at anvende denne konvention frafalde eller undlade retsforfølgning mod en mistænkt, som er eller vil blive retsforfulgt for den samme lovovertrædelse af en anden kontraherende stat. Under hensyn til bestemmelserne i artikel 21, stk. 2, er enhver sådan afgørelse om at frafalde eller undlade retsforfølgning foreløbig, indtil der er truffet endelig afgørelse i den anden kontraherende stat.

Artikel 4

Den anmodede stat skal indstille en retsforfølgning, der alene sker i henhold til artikel 2, når adgangen til at pålægge strafansvar efter de foreliggende oplysninger er bortfaldet efter den begærende stats lovgivning af andre grunde end forældelse. For forældelse gælder de særlige regler i artikel 10 c), 11 f) og g), 22, 23 og 26.

Artikel 5

Bestemmelserne i afsnit III medfører ingen begrænsning i den kompetence til at foretage retsforfølgning, der er tillagt en anmodet stat i henhold til dens interne lovgivning.

Afsnit III

Overførsel af retsforfølgning

Kapitel 1. Anmodning om retsforfølgning

Artikel 6

1. Når en person mistænkes for at have begået en lovovertrædelse i henhold til en kontraherende stats lovgivning, kan denne stat anmode en anden kontraherende stat om at overtage retsforfølgningen i de tilfælde og under de betingelser, der er fastsat i denne konvention.

2. If under the provisions of this Convention a Contracting State may request another Contracting State to take proceedings the competent authorities of the first State shall take that possibility into consideration.

Article 7

1. Proceedings may not be taken in the requested State unless the offence in respect of which the proceedings are requested would be an offence if committed in its territory and when, under these circumstances, the offender would be liable to sanction under its own law also.

2. If the offence was committed by a person of public status or against a person, an institution or any thing of public status in the requesting State, it shall be considered in the requested State as having been committed by a person of public status or against such a person, an institution or any thing corresponding, in the latter State, to that against which it was actually committed.

Article 8

1. A Contracting State may request another Contracting State to take proceedings in any one or more of the following cases:

- (a) if the suspected person is ordinarily resident in the requested State;
- (b) if the suspected person is a national of the requested State or if that State is his State of origin;
- (c) if the suspected person is undergoing or is to undergo a sentence involving deprivation of liberty in the requested State;
- (d) if proceedings for the same or other offences are being taken against the suspected person in the requested State;
- (e) if it considers that transfer of the proceedings is warranted in the interests of arriving at the truth and in particular that the most important items of evidence are located in the requested State;
- (f) if it considers that the enforcement in the requested State of a sentence if one were passed is likely to improve the prospects for the social rehabilitation of the person sentenced;
- (g) if it considers that the presence of the suspected person cannot be ensured at

2. Såfremt en kontraherende stat i henhold til denne konvention kan anmode en anden kontraherende stat om at overtage retsforfølgningen, skal de kompetente myndigheder i den førstnævnte stat overveje denne mulighed.

Artikel 7

1. Der kan kun foretages retsforfølgning i den anmodede stat, såfremt den pågældende lovovertrædelse ville have været en lovovertrædelse, hvis den var begået på denne stats territorium, og lovovertræderen i så fald kunne være pålagt en sanktion også i henhold til dens egen lovgivning.

2. Såfremt lovovertrædelser er begået af en person i offentligt hverv eller mod en sådan person, en institution eller andet af offentlig karakter i den begærende stat, anses lovovertrædelser i den anmodede stat for begået af en person i offentligt hverv i denne stat eller mod en sådan person, en institution eller andet, der indtager tilsvarende stilling eller er af tilsvarende karakter i den anmodede stat.

Artikel 8

1. En kontraherende stat kan anmode en anden kontraherende stat om at overtage retsforfølgning i følgende tilfælde:

- a) såfremt den mistænkte er fast bosiddende i den anmodede stat;
- b) såfremt den mistænkte er statsborger i den anmodede stat, eller hvis denne stat er hans oprindelige hjemland;
- c) såfremt den mistænkte afsoner eller skal afsones en straffedom, der medfører frihedsberøvelse, i den anmodede stat;
- d) såfremt der foretages retsforfølgning mod den mistænkte i den anmodede stat for samme eller en anden lovovertrædelse;
- e) såfremt den pågældende stat finder, at overførsel af retsforfølgning er ønskelig af hensyn til sagens opklaring, særligt når det vigtigste bevismateriale befinder sig i den anmodede stat;
- f) såfremt den finder, at fuldbyrdelsen i den anmodede stat af en eventuel straffedom må antages at forbedre mulighederne for domfældtes resocialisering;
- g) såfremt den finder, at den mistænktes tilstedeværelse ikke kan sikres under sa-

the hearing of proceedings in the requesting State and that his presence in person at the hearing of proceedings in the requested State can be ensured;

- (h) if it considers that it could not itself enforce a sentence if one were passed, even by having recourse to extradition, and that the requested State could do so.

2. Where the suspected person has been finally sentenced in a Contracting State, that State may request the transfer of proceedings in one or more of the cases referred to in paragraph 1 of this Article only if it cannot itself enforce the sentence, even by having recourse to extradition, and if the other Contracting State does not accept enforcement of a foreign judgment as a matter of principle or refuses to enforce such sentence.

Article 9

1. The competent authorities in the requested State shall examine the request for proceedings made in pursuance of the preceding Articles. They shall decide, in accordance with their own law, what action to take thereon.

2. Where the law of the requested State provides for the punishment of the offence by an administrative authority, that State shall, as soon as possible, so inform the requesting State unless the requested State has made a declaration paragraph 3 of this Article.

3. Any Contracting State may at the time of signature, or when depositing its instrument of ratification, acceptance or accession, or at any later date indicate, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, the conditions under which its domestic law permits the punishment of certain offences by an administrative authority. Such a declaration shall replace the notification envisaged in paragraph 2 of this Article.

Article 10

The requested State shall not take action on the request:

- (a) if the request does not comply with the

gens behandling i den begærende stat, medens hans personlige tilstedeværelse kan sikres under sagens behandling i den anmodede stat; eller

- h) såfremt den finder, at den ikke selv kan fuldbyrde en eventuel straffedom, selv ikke med muligheden for udlevering taget i betragtning, medens den anmodede stat er i stand hertil.

2. Hvis den mistænkte er endeligt domfældt i en kontraherende stat, kan denne stat kun anmode om overførsel af retsforfølgning i de tilfælde, der er nævnt i stk. 1, såfremt den ikke selv er i stand til at fuldbyrde dommen, selv ikke med muligheden for udlevering taget i betragtning, og kun såfremt den anden kontraherende stat principielt ikke anerkender fuldbyrdelse af udenlandske domme eller afslår at fuldbyrde en sådan dom.

Artikel 9

1. De kompetente myndigheder i den anmodede stat skal behandle en anmodning om retsforfølgning, der fremsættes i henhold til de foregående artikler. De afgør i overensstemmelse med deres egen lovgivning, hvilke skridt anmodningen giver anledning til.

2. Såfremt straf for lovovertrædelsen efter den anmodede stats lovgivning pålægges af en administrativ myndighed, skal den pågældende stat snarest muligt underrette den begærende stat herom, medmindre den anmodede stat har afgivet en erklæring i medfør af stk. 3.

3. Enhver kontraherende stat kan samtidig med konventionens undertegnelse eller ved deponeringen af ratifikations-, godkendelses- eller tiltrædelsesdokumentet eller på et hvilket som helst senere tidspunkt ved en erklæring til Det europæiske Råds generalsekretær tilkendegive, under hvilke betingelser dens interne lovgivning giver mulighed for, at straf for visse lovovertrædelser pålægges af en administrativ myndighed. En sådan erklæring træder i stedet for den meddelelse, der er nævnt i stk. 2.

Artikel 10

Den anmodede stat kan ikke træffe foranstaltninger i anledning af anmodningen: a) såfremt denne ikke opfylder bestemmelse

- provisions of Articles 6, paragraph 1, and 7, paragraph 1;
- (b) if the institution of proceedings is contrary to the provisions of Article 35;
- (c) if, at the date on the request, the time-limit for criminal proceedings has already expired in the requesting State under the legislation of that State.

Article 11

Save as provided for in Article 10 the requested State may not refuse acceptance of the request in whole or in part, except in any one or more of the following cases:

- (a) if it considers that the grounds on which the request is based under Article 8 are not justified;
- (b) if the suspected person is not ordinarily resident in the requested State;
- (c) if the suspected person is not a national of the requested State and was not ordinarily resident in the territory of that State at the time of the offence;
- (d) if it considers that the offence for which proceedings are requested is an offence of a political nature or a purely military or fiscal one;
- (e) if it considers that there are substantial grounds for believing that the request for proceedings was motivated by considerations of race, religion, nationality or political opinion;
- (f) if its own law is already applicable to the offence and if at the time of the receipt of the request proceedings were precluded by lapse of time according to that law; Article 26, paragraph 2, shall not apply in such a case;
- (g) if its competence is exclusively grounded on Article 2 and if at the time of the receipt of the request proceedings would be precluded by lapse of time according to its law, the prolongation of the time-limit by six months under the terms of Article 23 being taken into consideration;
- (h) if the offence was committed outside the territory of the requesting State;
- (i) if proceedings would be contrary to the international undertakings of the requested State.

serne i artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1;

- b) såfremt retsforfølgning strider mod bestemmelseerne i artikel 35;
- c) såfremt adgangen til strafforfølgning på tidspunktet for anmodningens fremsættelse er forældet i den begærende stat efter denne stats lovgivning.

Artikel 11

Bortset fra de tilfælde, der er nævnt i artikel 10, kan den anmodede stat kun afslå helt eller delvis at imødekomme anmodningen i følgende tilfælde:

- a) såfremt den finder, at grundlaget for anmodningen efter artikel 8 er utilstrækkeligt;
- b) såfremt den mistænkte ikke er fast bosiddende i den anmodede stat;
- c) såfremt den mistænkte ikke er statsborger i den anmodede stat og ikke var fast bosiddende på denne stats territorium, da lovovertrædelsen blev begået;
- d) såfremt den anser den lovovertrædelse, for hvilken der begæres retsforfølgning, for at være af politisk karakter eller for at være en rent militær eller fiskal lovovertrædelse;
- e) såfremt den finder, at der er vægtige grunde til at antage, at anmodningen om retsforfølgning er begrundet i hensyn til race, religion, nationalitet eller politisk overbevisning;
- f) såfremt dens egen lovgivning uafhængigt af anmodningen kan anvendes på lovovertrædelsen, og retsforfølgning ville være forældet efter denne lovgivning på tidspunktet for anmodningens modtagelse; artikel 26, stk. 2, finder ikke anvendelse i dette tilfælde;
- g) såfremt dens kompetence alene er begrundet i reglen i artikel 2, og retsforfølgning ville være forældet efter dens egen lovgivning, selv når hensyn tages til den i artikel 23 fastsatte forlængelse af fristen med 6 måneder;
- h) såfremt lovovertrædelsen er begået uden for den begærende stats territorium;
- i) såfremt retsforfølgning ville stride mod den anmodede stats internationale forpligtelser;

- (j) if proceedings would be contrary to the fundamental principles of the legal system of the requested State;
- (k) if the requesting State has violated a rule of procedure laid down in this Convention.

Article 12

1. The requested State shall withdraw its acceptance of the request if, subsequent to this acceptance, a ground mentioned in Article 10 of this Convention for not taking action on the request becomes apparent.

2. The requested State may withdraw its acceptance of the request:

- (a) if it becomes apparent that the presence in person of the suspected person cannot be ensured at the hearing of proceedings in that State or that any sentence, which might be passed, could not be enforced in that State;
- (b) if one of the grounds for refusal mentioned in Article 11 becomes apparent before the case is brought before a court; or
- (c) in other cases, if the requesting State agrees.

Section 2: Transfer Procedure

Article 13

1. All requests specified in this Convention shall be made in writing. They, and all communications necessary for the application of this Convention, shall be sent either by the Ministry of Justice of the requesting State to the Ministry of Justice of the requested State or, by virtue of special mutual arrangement, direct by the authorities of the requesting State to those of the requested State; they shall be returned by the same channel.

2. In urgent cases, requests and communications may be sent through the International Criminal Police Organisation (INTERPOL).

3. Any Contracting State may, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, give notice of its intention to adopt insofar as it itself is concerned rules of transmission other than those laid down in paragraph 1 of this Article.

- j) såfremt retsforfølgning ville stride mod den anmodede stats grundlæggende retsprincipper;
- k) såfremt den begærende stat ikke har overholdt procedureforskrifter, der er fastsat i denne konvention.

Artikel 12

1. Den anmodede stat skal tilbagekalde sin imødekommelse af anmodningen, hvis der senere viser sig at foreligge en af de omstændigheder, som efter artikel 10 begrundes, at der ikke kan træffes foranstaltninger i anledning af anmodningen.

2. Den anmodede stat kan tilbagekalde sin imødekommelse af anmodningen:

- a) såfremt det viser sig, at den mistænkte personlige tilstedeværelse ikke kan sikres under sagens behandling i denne stat, eller at en eventuel dom ikke ville kunne fuldbyrdes i denne stat;
- b) såfremt en af de grunde til at afslå anmodningen, der er nævnt i artikel 11, viser sig at foreligge, før sagen indbringes for retten;
- c) i andre tilfælde, hvis den begærende stat samtykker heri.

Kapitel 2. Proceduren ved overførsel

Artikel 13

1. Alle anmodninger i henhold til denne konvention skal fremsættes skriftligt. De skal tillige med alle meddelelser, som er nødvendige ved anvendelsen af denne konvention, fremsendes enten af justitsministeriet i den begærende stat til justitsministeriet i den anmodede stat eller — efter særlig, gensidig aftale — direkte af myndighederne i den begærende stat til myndighederne i den anmodede stat; de skal tilbagesendes gennem de samme myndigheder.

2. I hastende sager kan anmodninger og meddelelser sendes gennem den internationale kriminalpolitiorganisation (INTERPOL).

3. Enhver kontraherende stat kan ved at afgive en erklæring til Det europæiske Råds generalsekretær tilkendegive, at den for sit vedkommende ønsker at anvende andre regler for oversendelse end dem, der er fastsat i stk. 1.

Article 14

If a Contracting State considers that the information supplied by another Contracting State is not adequate to enable it to apply this Convention, it shall ask for the necessary additional information. It may prescribe a date for the receipt of such information.

Article 15

1. A request for proceedings shall be accompanied by the original, or a certified copy, of the criminal file and all other necessary documents. However, if the suspected person is remanded in custody in accordance with the provisions of Section 5 and if the requesting State is unable to transmit these documents at the same time as the request for proceedings, the documents may be sent subsequently.

2. The requesting State shall also inform the requested State in writing of any procedural acts performed or measures taken in the requesting State after the transmission of the request which have a bearing on the proceedings. This communication shall be accompanied by any relevant documents.

Article 16

1. The requested State shall promptly communicate its decision on the request for proceedings to the requesting State.

2. The requested State shall also inform the requesting State of a waiver of proceedings or of the decision taken as a result of proceedings. A certified copy of any written decision shall be transmitted to the requesting State.

Article 17

If the competence of the requested State is exclusively grounded on Article 2 that State shall inform the suspected person of the request for proceedings with a view to allowing him to present his views on the matter before that State has taken a decision on the request.

Article 18

1. Subject to paragraph 2 of this Article, no translation of the documents relating to

Artikel 14

Såfremt en kontraherende stat finder, at de oplysninger, der er tilvejebragt af en anden kontraherende stat, er utilstrækkelige til, at den kan anvende denne konvention, skal den anmode om de fornødne supplerende oplysninger. Den kan fastsætte en tidsfrist for modtagelsen af disse.

Artikel 15

1. En begæring om retsforfølgning skal være ledsaget af straffesagens akter og alle andre nødvendige dokumenter i original eller bekræftet genpart. Såfremt den mistænkte er varetægtsfængslet i henhold til bestemmelserne i kapitel 5, og den begærende stat ikke er i stand til at oversende de nævnte dokumenter samtidig med anmodningen om retsforfølgning, kan disse dog sendes efterfølgende.

2. Den begærende stat skal ligeledes skriftligt underrette den anmodede stat om enhver proceshandling eller foranstaltning, der er foretaget eller truffet i den begærende stat af betydning for retsforfølgningen efter anmodningens oversendelse. Denne meddelelse skal være ledsaget af ethvert relevant dokument.

Artikel 16

1. Den anmodede stat skal omgående underrette den begærende stat om sin afgørelse vedrørende anmodningen om retsforfølgning.

2. Den anmodede stat skal ligeledes underrette den begærende stat om et eventuelt tiltalefrafald eller om den afgørelse, der er en følge af retsforfølgningen. En bekræftet genpart af enhver skriftlig afgørelse skal sendes til den begærende stat.

Artikel 17

Såfremt den anmodede stats kompetence alene er begrundet i reglen i artikel 2, skal denne stat underrette den mistænkte om anmodningen om retsforfølgning, for at han kan få lejlighed til at fremsætte sit syn på sagen, før den pågældende stat træffer afgørelse vedrørende anmodningen.

Artikel 18

1. Der kan ikke kræves oversættelse af de dokumenter, der står i forbindelse med an-

the application of this Convention shall be required.

2. Any Contracting State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance or accession, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, reserve the right to require that, with the exception of the copy of the written decision referred to in Article 16, paragraph 2, the said documents be accompanied by a translation. The other Contracting States shall send the translations in either the national language of the receiving State or such one of the official languages of the Council of Europe as the receiving State shall indicate. However, such an indication is not obligatory. The other Contracting States may claim reciprocity.

3. This Article shall be without prejudice to any provisions concerning translation of requests and supporting documents that may be contained in agreements or arrangements now in force or that may be concluded between two or more Contracting States.

Article 19

Documents transmitted in application of this Convention need not be authenticated.

Article 20

Contracting Parties shall not claim from each other the refund of any expenses resulting from the application of this Convention.

Section 3 : Effects in the requesting State of a request for proceedings

Article 21

1. When the requesting State has requested proceedings, it can no longer prosecute the suspected person for the offence in respect of which the proceedings have been requested or enforce a judgment which has been pronounced previously in that State against him for that offence. Until the requested State's decision on the request for proceedings has been received, the requesting State shall, however, retain its right to take all steps in respect of prosecution, short of bringing the case to trial, or, as the case

ændelsen af denne konvention, jfr. dog stk. 2.

2. Enhver kontraherende stat kan samtidig med konventionens undertegnelse eller deponeringen af ratifikations-, godkendelses- eller tiltrædelsesdokumentet ved at afgive en erklæring til Det europæiske Råds generalsekretær forbeholde sig ret til at kræve, at de nævnte dokumenter, med undtagelse af genparten af den skriftlige afgørelse, der er nævnt i artikel 16, stk. 2, skal være ledsaget af en oversættelse. De øvrige kontraherende stater skal fremsende oversættelserne enten i den modtagende stats eget sprog eller i det af Det europæiske Råds officielle sprog, som den modtagende stat anviser. En sådan anvisning er imidlertid ikke obligatorisk. De øvrige kontraherende stater kan påberåbe sig gensidighed.

3. Denne artikel berører ikke bestemmelser om oversættelse af anmodninger og bilag hertil, der måtte være indeholdt i overenskomster eller ordninger, som er gældende eller bliver indgået mellem to eller flere kontraherende stater.

Artikel 19

Dokumenter, der fremsendes i medfør af denne konvention, skal ikke legaliseres.

Artikel 20

De kontraherende stater kan ikke gøre krav på refusion af udgifter, der er en følge af denne konventions anvendelse.

Kapitel 3. Virkninger i den begærende stat af en anmodning om retsforfølgning

Artikel 21

1. Når den begærende stat har fremsat anmodning om retsforfølgning, kan den ikke længere retsforfølge den mistænkte for den lovovertrædelse, som anmodningen vedrører, eller fuldbyrde en dom, som tidligere er afsagt mod ham i denne stat for den samme lovovertrædelse. Indtil den begærende stat har modtaget underretning om den anmodede stats afgørelse vedrørende anmodningen om retsforfølgning, bevarer den dog sin ret til at tage alle retsforfølgende skridt, som ikke indebærer, at sagen indbringes for retten

may be, allowing the competent administrative authority to decide on the case.

2. The right of prosecution and of enforcement shall revert to the requesting State:

- (a) if the requested State informs it of a decision in accordance with Article 10 not to take action on the request;
- (b) if the requested State informs it of a decision in accordance with Article 11 to refuse acceptance of the request;
- (c) if the requested State informs it of a decision in accordance with Article 12 to withdraw acceptance of the request;
- (d) if the requested State informs it of a decision not to institute proceedings or discontinue them;
- (e) if it withdraws its request before the requested State has informed it of a decision to take action on the request.

Article 22

A request for proceedings, made in accordance with the provisions of this Part, shall have the effect in the requesting State of prolonging the time-limit for proceedings by six months.

Section 4 : Effects in the requested State of a request for proceedings

Article 23

If the competence of the requested State is exclusively grounded on Article 2 the time-limit for proceedings in that State shall be prolonged by six months.

Article 24

1. If proceedings are dependent on a complaint in both States the complaint brought in the requesting State shall have equal validity with that brought in the requested State.

2. If a complaint is necessary only in the requested State, that State may take proceedings even in the absence of a complaint if the person who is empowered to bring the complaint has not objected within a period

til domforhandling, eller at den administrative myndighed, som måtte være kompetent, træffer afgørelse i sagen.

2. Retten til retsforfølgning og til straf fuldbyrdelse tilkommer påny den begærende stat:

- a) såfremt den anmodede stat meddeler, at den i henhold til artikel 10 har besluttet ikke at træffe foranstaltninger i anledning af anmodningen;
- b) såfremt den anmodede stat meddeler, at den i henhold til artikel 11 har besluttet at afslå anmodningen;
- c) såfremt den anmodede stat meddeler, at den i henhold til artikel 12 har besluttet at tilbagekalde sin imødekommelse af anmodningen;
- d) såfremt den anmodede stat meddeler, at den har besluttet ikke at indlede retsforfølgning eller at indstille denne;
- e) såfremt den begærende stat tilbagekalder sin anmodning, før den har modtaget underretning fra den anmodede stat om, at denne har besluttet at imødekomme anmodningen.

Artikel 22

En anmodning om retsforfølgning, der er fremsat i henhold til bestemmelserne i dette afsnit, medfører, at forældelsesfristen for retsforfølgning i den begærende stat forlænges med 6 måneder.

Kapitel 4. Virkninger i den anmodede stat af en anmodning om retsforfølgning

Artikel 23

Såfremt den anmodede stats kompetence alene er begrundet i reglen i artikel 2, forlænges forældelsesfristen for retsforfølgning i denne stat med 6 måneder.

Artikel 24

1. Såfremt retsforfølgning i begge stater er betinget af, at der er fremsat begæring om påtale, har en begæring, fremsat i den begærende stat, samme gyldighed som en begæring fremsat i den anmodede stat.

2. Hvis begæring om påtale kun kræves i den anmodede stat, kan denne stat foretage retsforfølgning, selv om der ikke foreligger begæring om påtale, såfremt den person, der er beføjet til at fremsætte denne, ikke har

F. t. l. vedr. retsforfølgning i straffesager.

of one month from the date of receipt by him of notice from the competent authority informing him of his right to object.

Article 25

In the requested State the sanction applicable to the offence shall be that prescribed by its own law unless that law provides otherwise. Where the competence of the requested State is exclusively grounded on Article 2, the sanction pronounced in that State shall not be more severe than that provided for in the law of the requesting State.

Article 26

1. Any act with a view to proceedings, taken in the requesting State in accordance with its law and regulations, shall have the same validity in the requested State as if it had been taken by the authorities of that State, provided that assimilation does not give such act a greater evidential weight than it has in the requesting State.

2. Any act which interrupts time-limitation and which has been validly performed in the requesting State shall have the same effects in the requested State and vice versa.

*Section 5 : Provisional measures in the requested State**Article 27*

1. When the requesting State announces its intention to transmit a request for proceedings, and if the competence of the requested State would be exclusively grounded on Article 2, the requested State may, on application by the requesting State and by virtue of this Convention, provisionally arrest the suspected person:

- (a) if the law of the requested State authorises remand in custody for the offence, and
- (b) if there are reasons to fear that the suspected person will abscond or that he will cause evidence to be suppressed.

2. The application for provisional arrest shall state that there exists a warrant of arrest or other order having the same effect, issued in accordance with the procedure laid

gjort indsigelse inden 1 måned efter, at han har modtaget meddelelse fra vedkommende myndighed, der gør ham bekendt med hans ret til at gøre indsigelse.

Artikel 25

Den sanktion, der i den anmodede stats lovgivning er foreskrevet for lovovertrædelser, skal anvendes, medmindre andet er bestemt i den nævnte lovgivning. Hvor den anmodede stats kompetence alene er begrundet i reglen i artikel 2, må den sanktion, der fastsættes i denne stat, ikke være strengere end den, der er foreskrevet i den begærende stats lovgivning.

Artikel 26

1. Enhver foranstaltning med henblik på retsforfølgning, der er truffet i den begærende stat i overensstemmelse med dens lovgivning og forskrifter, har samme gyldighed i den anmodede stat, som om den var truffet af denne stats myndigheder, forudsat at denne ligestilling ikke giver foranstaltningen større beviskraft, end den har i den begærende stat.

2. Enhver handling, der afbryder forældelse, og som er gyldigt foretaget i den begærende stat, har samme virkning i den anmodede stat og omvendt.

*Kapitel 5. Foreløbige foranstaltninger i den anmodede stat**Artikel 27*

1. Når den begærende stat tilkendegiver, at den agter at fremsætte en anmodning om retsforfølgning, og hvis den anmodede stats kompetence alene ville være begrundet i reglen i artikel 2, kan den anmodede stat — efter den begærende stats anmodning og i medfør af denne konvention — foreløbigt anholde og fængsle den mistænkte, såfremt:

- a) der efter den anmodede stats lovgivning er hjemmel til at varetægtsfængsle for den pågældende lovovertrædelse, og
- b) der er grund til at frygte, at den mistænkte vil flygte, eller at han vil søge at undertrykke beviser.

2. Anmodningen om foreløbig anholdelse og fængsling skal angive, at der foreligger en anholdelsesbeslutning eller fængslingskendelse eller anden afgørelse af samme indhold,

down in the law of the requesting State; it shall also state for what offence proceedings will be requested and when and where such offence was committed and it shall contain as accurate a description of the suspected person as possible. It shall also contain a brief statement of the circumstances of the case.

3. An application for provisional arrest shall be sent direct by the authorities in the requesting State mentioned in Article 13 to the corresponding authorities in the requested State, by post or telegram or by any other means affording evidence in writing or accepted by the requested State. The requesting State shall be informed without delay of the result of its application.

Article 28

Upon receipt of a request for proceedings accompanied by the documents referred to in Article 15, paragraph 1, the requested State shall have jurisdiction to apply all such provisional measures, including remand in custody of the suspected person and seizure of property, as could be applied under its own law if the offence in respect of which proceedings are requested had been committed in its territory.

Article 29

1. The provisional measures provided in Articles 27 and 28 shall be governed by the provisions of this Convention and the law of the requested State. The law of that State, or the Convention shall also determine the conditions on which the measures may lapse.

2. These measures shall lapse in the cases referred to in Article 21, paragraph 2.

3. A person in custody shall in any event be released if he is arrested in pursuance of Article 27 and the requested State does not receive the request for proceedings within 18 days from the date of the arrest.

4. A person in custody shall in any event be released if he is arrested in pursuance of Article 27 and the documents which should accompany the request for proceedings have not been received by the requested State

udstedt i overensstemmelse med de regler, der gælder i den begærende stat; det skal endvidere angives, for hvilken lovovertrædelse retsforfølgning vil blive begæret, samt hvornår og hvor lovovertrædelsen er begået, ligesom anmodningen skal indeholde så nøjagtig en beskrivelse af den mistænkte som muligt. Den skal også indeholde en kort redegørelse for sagens omstændigheder.

3. En anmodning om foreløbig anholdelse og fængsling skal af de myndigheder i den begærende stat, der er nævnt i artikel 13, sendes direkte til de tilsvarende myndigheder i den anmodede stat med post eller telegram eller på sådan anden måde, der sikrer et skriftligt bevis eller er accepteret af den anmodede stat. Den begærende stat skal uden ophold underrettes om udfaldet af anmodningen.

Artikel 28

Når den anmodede stat har modtaget en anmodning om retsforfølgning, ledsaget af de dokumenter, der er nævnt i artikel 15, stk. 1, er den kompetent til at anvende alle sådanne foreløbige foranstaltninger, herunder anholdelse og varetægtsfængsling af den mistænkte og beslaglæggelse af ejendom, som ville kunne anvendes efter dens egen lovgivning, såfremt den pågældende lovovertrædelse var begået inden for dens eget territorium.

Artikel 29

1. De foreløbige foranstaltninger, der er nævnt i artiklerne 27 og 28, skal foretages i overensstemmelse med bestemmelserne i denne konvention og den anmodede stats lovgivning. Denne stats lovgivning eller konventionen er ligeledes afgørende for under hvilke betingelser, de omhandlede foranstaltninger ophører.

2. Foranstaltningerne skal ophøre i de tilfælde, der er nævnt i artikel 21, stk. 2.

3. Den, der er undergivet varetægtsfængsel, skal under alle omstændigheder løslades, såfremt han er anholdt og fængslet i henhold til artikel 27, og den anmodede stat ikke inden 18 dage efter anholdelsen har modtaget anmodningen om retsforfølgning.

4. Den, der er undergivet varetægtsfængsel, skal under alle omstændigheder løslades, såfremt han er anholdt og fængslet i henhold til artikel 27, og den anmodede stat ikke inden 15 dage efter modtagelsen af anmod-

within 15 days from the receipt of the request for proceedings.

5. The period of custody applied exclusively by virtue of Article 27 shall not in any event exceed 40 days.

Part IV

Plurality of Criminal Proceedings

Article 30

1. Any Contracting State which, before the institution or in the course of proceedings for an offence which it considers to be neither of a political nature nor a purely military one, is aware of proceedings pending in another Contracting State against the same person in respect of the same offence shall consider whether it can either waive or suspend its own proceedings, or transfer them to the other State.

2. If it deems it advisable in the circumstances not to waive or suspend its own proceedings it shall so notify the other State in good time and in any event before judgment is given on the merits.

Article 31

1. In the eventuality referred to in Article 30, paragraph 2, the States concerned shall endeavour as far as possible to determine, after evaluation in each case of the circumstances mentioned in Article 8, which of them alone shall continue to conduct proceedings. During this consultative procedure the States concerned shall postpone judgment on the merits without however being obliged to prolong such postponement beyond a period of 30 days as from the despatch of the notification provided for in Article 30, paragraph 2.

2. The provisions of paragraph 1 shall not be binding:

- (a) on the State despatching the notification provided for in Article 30, paragraph 2, if the main trial has been declared open there in the presence of the accused before despatch of the notification;
- (b) on the State to which the notification is addressed, if the main trial has been

ningen om retsforfølgning har modtaget de dokumenter, der skulle fremsendes sammen med anmodningen.

5. Varetægtsfængsling, der er foretaget alene med hjemmel i artikel 27, må i intet tilfælde udstrækkes ud over 40 dage.

Afsnit IV

Retsforfølgning i mere end én stat

Artikel 30

1. Hvis en kontraherende stat, før retsforfølgning indledes, eller medens retsforfølgning sker for en lovovertrædelse, som den hverken anser for at være af politisk karakter eller en ren militær lovovertrædelse, bliver bekendt med, at der i en anden kontraherende stat foretages retsforfølgning mod samme person for samme lovovertrædelse, skal den overveje, om den selv kan frafalde forfølgningen, stille den i bero eller overføre den til den anden stat.

2. Hvis den pågældende stat efter omstændighederne finder det rettest ikke at frafalde retsforfølgningen eller at stille den i bero, skal den i god tid underrette den anden stat herom, og i hvert fald inden sagen afgøres i realiteten.

Artikel 31

1. I det tilfælde, der er nævnt i artikel 30, stk. 2, skal de pågældende stater, ud fra en vurdering i hvert enkelt tilfælde af de omstændigheder, der er nævnt i artikel 8, såvidt muligt søge at nå til enighed om, hvilken af dem der alene skal fortsætte forfølgningen. Under denne forhandlingsprocedure skal de pågældende stater udsætte realitetsafgørelsen uden dog at være pligtige at udstrække udsættelsen mere end 30 dage fra afsendelsen af den meddelelse, der er nævnt i artikel 30, stk. 2.

2. Bestemmelserne i stk. 1 er ikke bindende:

- a) for den stat, der afsender den meddelelse, der er nævnt i artikel 30, stk. 2, såfremt domsforhandlingen er påbegyndt i denne stat med tiltaltes tilstedeværelse før afsendelsen af meddelelsen,
- b) for den stat, hvortil meddelelsen fremsendes, såfremt domsforhandlingen er på-

declared open there in the presence of the accused before receipt of the notification.

Article 32

In the interests of arriving at the truth and with a view to the application of an appropriate sanction, the States concerned shall examine whether it is expedient that one of them alone shall conduct proceedings and, if so, endeavour to determine which one, when:

- (a) several offences which are materially distinct and which fall under the criminal law of each of those States are ascribed either to a single person or to several persons having acted in unison;
- (b) a single offence which falls under the criminal law of each of those States is ascribed to several persons having acted in unison.

Article 33

All decisions reached in accordance with Articles 31, paragraph 1, and 32 shall entail, as between the States concerned, all the consequences of a transfer of proceedings as provided for in this Convention. The State which waives its own proceedings shall be deemed to have transferred them to the other State.

Article 34

The transfer procedure provided for in Section 2 of Part III shall apply in so far as its provisions are compatible with those contained in the present Part.

Part V

Ne bis in idem

Article 35

1. A person in respect of whom a final and enforceable criminal judgment has been rendered may for the same act neither be prosecuted nor sentenced nor subjected to enforcement of a sanction in another Contracting State:

- (a) if he was acquitted;
- (b) if the sanction imposed:
 - (i) has been completely enforced or is being enforced, or

begyndt i denne stat med tiltaltes tilstedeværelse før modtagelsen af meddelelsen.

Artikel 32

Af hensyn til sagens opklaring og med henblik på fastsættelse af en passende sanktion, skal de implicerede stater undersøge, hvorvidt det er hensigtsmæssigt, at kun en af dem foretager retsforfølgning, og i så fald søge at nå til enighed om, hvilken af dem det bør være, når

- a) flere lovovertrædelser, der er forskelligartede, og som omfattes af hver af disse staters straffelovgivning, enten tilskrives en enkelt person eller flere personer, der har optrådt i fællesskab;
- b) en enkelt lovovertrædelse, der omfattes af hver af disse staters straffelovgivning, tilskrives flere personer, der har optrådt i fællesskab.

Artikel 33

Alle afgørelser, der træffes i henhold til artikel 31, stk. 1, og artikel 32, har i forholdet mellem de pågældende stater de samme virkninger som en overførsel af retsforfølgning i henhold til denne konvention. Den stat, som frafalder forfølgningen, anses for at have overført den til den anden stat.

Artikel 34

De regler om proceduren ved overførsel, der er fastsat i afsnit III, kapitel 2, anvendes i det omfang, de er forenelige med de regler, der indeholdes i afsnit IV.

Afsnit V

Ne bis in idem

Artikel 35

1. En person, over for hvem en endelig og eksigibel straffedom er afsagt, kan i en anden kontraherende stat hverken retsfølges eller dømmes, eller gøres til genstand for fuldbyrdelse af en sanktion for den samme handling:

- a) såfremt han blev frifundet;
- b) såfremt den idømte sanktion:
 - 1) er blevet fuldbyrdet fuldtud eller er under fuldbyrdelse; eller

- (ii) has been wholly, or with respect to the part not enforced, the subject of a pardon or an amnesty, or
- (iii) can no longer be enforced because of lapse of time;
- (c) if the court convicted the offender without imposing a sanction.

2. Nevertheless, a Contracting State shall not, unless it has itself requested the proceedings, be obliged to recognise the effect of *ne bis in idem* if the act which gave rise to the judgment was directed against either a person or an institution or any thing having public status in that State, or if the subject of the judgment had himself a public status in that State.

3. Furthermore, a Contracting State where the act was committed or considered as such according to the law of that State shall not be obliged to recognise the effect of *ne bis in idem* unless that State has itself requested the proceedings.

Article 36

If new proceedings are instituted against a person who in another Contracting State has been sentenced for the same act, then any period of deprivation of liberty arising from the sentence enforced shall be deducted from the sanction which may be imposed.

Article 37

This Part shall not prevent the application of wider domestic provisions relating to the effect of *ne bis in idem* attached to foreign criminal judgments.

Part VI

Final Clauses

Article 38

1. This Convention shall be open to signature by the member States of the Council of Europe. It shall be subject to ratification or acceptance. Instruments of ratification or acceptance shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

2. This Convention shall enter into force three months after the date of the deposit

- 2) for så vidt angår hele sanktionen eller den del af den, der ikke er fuldbyrdet, er bortfaldet ved benådning eller amnesti; eller
- 3) ikke længere kan fuldbyrdes på grund af forældelse;
- e) såfremt lovovertræderen er fundet skyldig, uden at der er fastsat nogen sanktion.

2. En kontraherende stat er dog ikke, medmindre den selv har anmodet om retsforfølgning, forpligtet til at anerkende „ne bis in idem“-virkningen, såfremt den pådømte handling enten var rettet mod en person i offentligt hverv eller en institution eller andet, der er af offentlig karakter i denne stat, eller såfremt domfældte selv havde et offentligt hverv i denne stat.

3. Yderligere er ingen kontraherende stat, i hvilken handlingen er begået eller anses for begået i henhold til den pågældende stats lovgivning, forpligtet til at anerkende „ne bis in idem“-virkningen, medmindre den pågældende stat selv har anmodet om retsforfølgningen.

Artikel 36

Såfremt der rejses ny sag mod en person, som i en anden kontraherende stat er dømt for den samme handling, skal ethvert tidsrum af frihedsberøvelse, der er udstået i forbindelse med dommens fuldbyrdelse, fradrages i den sanktion, der måtte blive pålagt.

Artikel 37

Bestemmelserne i dette afsnit udelukker ikke anvendelse af mere vidtgående nationale bestemmelser vedrørende den „ne bis in idem“-virkning, der tillægges udenlandske straffedomme.

Afsnit VI

Afsluttende bestemmelser

Artikel 38

1. Denne konvention er åben for undertegnelse af Det europæiske Råds medlemsstater. Den skal ratificeres eller godkendes. Ratifikations- eller godkendelsesdokumenterne skal deponeres hos Det europæiske Råds generalsekretær.

2. Denne konvention træder i kraft 3 måneder efter datoen for deponeringen af det

of the third instrument of ratification or acceptance.

3. In respect of a signatory State ratifying or accepting subsequently, the Convention shall come into force three months after the date of the deposit of its instrument of ratification or acceptance.

Article 39

1. After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe may invite any non-member State to accede thereto provided that the resolution containing such invitation receives the unanimous agreement of the Members of the Council who have ratified the Convention.

2. Such accession shall be effected by depositing with the Secretary General of the Council of Europe an instrument of accession which shall take effect three months after the date of its deposit.

Article 40

1. Any Contracting State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.

2. Any Contracting State may, when depositing its instrument of ratification, acceptance or accession or at any later date, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend this Convention to any other territory or territories specified in the declaration and for whose international relations it is responsible or on whose behalf it is authorised to give undertakings.

3. Any declaration made in pursuance of the preceding paragraph may, in respect of any territory mentioned in such declaration, be withdrawn according to the procedure laid down in Article 45 of this Convention.

Article 41

1. Any Contracting State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance or accession, declare that it avails itself of one or more of the reservations provided for in Appendix

tredje ratifikations- eller godkendelsesdokument.

3. For en signatarstat, der senere ratificerer eller godkender konventionen, træder denne i kraft 3 måneder efter datoen for deponeringen af dens ratifikations- eller godkendelsesdokument.

Artikel 39

1. Efter denne konventions ikrafttræden kan Det europæiske Råds ministerkomité opfordre enhver ikke-medlemsstat til at tiltræde konventionen, forudsat at bestemmelsen om en sådan opfordring træffes med tilslutning af alle de medlemmer af Rådet, som har ratificeret konventionen.

2. En sådan tiltrædelse sker ved deponering af et tiltrædelsesdokument hos Det europæiske Råds generalsekretær og får virkning 3 måneder efter datoen for deponeringen af dette.

Artikel 40

1. Enhver kontraherende stat kan ved undertegnelsen af denne konvention eller ved deponeringen af ratifikations-, godkendelses- eller tiltrædelsesdokumentet angive, på hvilket territorium eller hvilke territorier denne konvention finder anvendelse.

2. Enhver kontraherende stat kan ved deponeringen af ratifikations-, godkendelses- eller tiltrædelsesdokumentet eller på et hvilket som helst senere tidspunkt ved at afgive en erklæring til Det europæiske Råds generalsekretær tilkendegive, at den udstrækker denne konvention til et eller flere andre territorier, der er anført i erklæringen, og for hvis internationale forbindelser den er ansvarlig, eller på hvis vegne den er bemyndiget til at indgå forpligtelser.

3. Enhver erklæring, der er afgivet i medfør af stk. 2, kan, for så vidt angår ethvert i erklæringen anført territorium trækkes tilbage efter de regler, der er fastsat i artikel 45.

Artikel 41

1. Enhver kontraherende stat kan ved undertegnelsen af denne konvention eller ved deponeringen af ratifikations-, godkendelses- eller tiltrædelsesdokumentet tilkendegive, at den tager et eller flere af de forbe-

I or make a declaration provided for in Appendix II to this Convention.

2. Any Contracting State may wholly or partly withdraw a reservation or declaration it has made in accordance with the foregoing paragraph by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe which shall become effective as from the date of its receipt.

3. A Contracting State which has made a reservation in respect of any provision of this Convention may not claim the application of that provision by any other Contracting State; it may, however, if its reservation is partial or conditional, claim the application of that provision insofar as it has itself accepted it.

Article 42

1. Any Contracting State may at any time, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe set out the legal provisions to be included in Appendix III to this Convention.

2. Any change of the national provisions listed in Appendix III shall be notified to the Secretary General of the Council of Europe if such a change renders the information in this Appendix incorrect.

3. Any changes made in Appendix III in application of the preceding paragraphs shall take effect in each Contracting State one month after the date of their notification by the Secretary General of the Council of Europe.

Article 43

1. This Convention affects neither the rights and the undertakings derived from extradition treaties and international multilateral conventions concerning special matters, nor provisions concerning matters which are dealt with in the present Convention and which are contained in other existing conventions between Contracting States.

2. The Contracting States may not conclude bilateral or multilateral agreements with one another on the matters dealt with in this Convention, except in order to supplement its provisions or facilitate application of the principles embodied in it.

hold, der er angivet i bilag I til konventionen, eller afgive en erklæring i henhold til konventionens bilag II.

2. Enhver kontraherende stat kan helt eller delvis tilbagekalde et forbehold, den har taget, eller en erklæring, den har afgivet i medfør af stk. 1, ved til Det europæiske Råds generalsekretær at afgive en erklæring, der får virkning fra datoen for dens modtagelse.

3. En kontraherende stat, der har taget forbehold med hensyn til en bestemmelse i denne konvention, kan ikke gøre krav på, at en anden kontraherende stat anvender denne bestemmelse; såfremt der er tale om et delvist eller betinget forbehold, kan den førstnævnte stat dog gøre krav på, at bestemmelsen anvendes i det omfang, hvori den selv har accepteret den.

Artikel 42

1. Enhver kontraherende stat kan når som helst ved at afgive en erklæring til Det europæiske Råds generalsekretær angive de lovbestemmelser, der skal optages i bilag III til denne konvention.

2. Det europæiske Råds generalsekretær skal underrettes om enhver ændring i de nationale bestemmelser, der er anført i bilag III, såfremt en sådan ændring gør oplysningerne i dette bilag urigtige.

3. Enhver ændring, der sker i bilag III i medfør af stk. 1 og 2, får virkning i den enkelte kontraherende stat 1 måned efter, at Det europæiske Råds generalsekretær har givet underretning derom.

Artikel 43

1. Denne konvention berører hverken de rettigheder og forpligtelser, der følger af leveringstraktater og internationale, multilaterale konventioner vedrørende særlige forhold eller bestemmelser vedrørende forhold, der omhandles i denne konvention, og som indeholdes i andre konventioner, der er i kraft mellem kontraherende stater.

2. De kontraherende stater kan kun afslutte bilaterale eller multilaterale overenskomster med hinanden vedrørende de forhold, der er omhandlet i konventionen, med henblik på at supplere dens bestemmelser eller lette anvendelsen af de deri indeholdte principper.

3. Should two or more Contracting States, however, have already established their relations in this matter on the basis of uniform legislation or instituted a special system of their own, or should they in future do so, they shall be entitled to regulate those relations accordingly, notwithstanding the terms of this Convention.

4. Contracting States ceasing to apply the terms of this Convention to their mutual relations in this matter in accordance with the provisions of the preceding paragraph shall notify the Secretary General of the Council of Europe to that effect.

Article 44

The European Committee on Crime Problems of the Council of Europe shall be kept informed regarding the application of this Convention and shall do whatever is needful to facilitate a friendly settlement of any difficulty which may arise out of its execution.

Article 45

1. This Convention shall remain in force indefinitely.

2. Any Contracting State may, insofar as it is concerned, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

3. Such denunciation shall take effect six months after the date of receipt by the Secretary General of such notification.

Article 46

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council and any State which has acceded to this Convention of:

- (a) any signature;
- (b) any deposit of an instrument of ratification, acceptance or accession;
- (c) any date of entry into force of this Convention in accordance with Article 38 thereof;
- (d) any declaration received in pursuance of the provisions of Article 9, paragraph 3;
- (e) any declaration received in pursuance of the provisions of Article 13, paragraph 3;
- (f) any declaration received in pursuance of the provisions of Article 18, paragraph 2;
- (g) any declaration received in pursuance of the provisions of Article 40, paragraphs 2 and 3;

3. Såfremt to eller flere kontraherende stater allerede har reguleret deres indbyrdes forhold på dette område på grundlag af ensartet lovgivning eller ved en særlig ordning eller skulle de i fremtiden gøre dette, er de dog berettiget til at regulere deres indbyrdes forhold på dette grundlag uden hensyntagen til bestemmelserne i denne konvention.

4. Kontraherende stater, der ophører med at anvende konventionens bestemmelser på deres indbyrdes forhold i henhold til stk. 3, skal underrette Det europæiske Råds generalsekretær herom.

Artikel 44

Den europæiske kriminalkomité skal holdes underrettet om denne konventions anvendelse og skal efter behov medvirke til en fredelig løsning af enhver vanskelighed, der måtte opstå i forbindelse med dens virke.

Artikel 45

1. Denne konvention gælder uden tidsbegrænsning.

2. Enhver kontraherende stat kan for sit eget vedkommende opsig denne konvention ved en meddelelse til Det europæiske Råds generalsekretær.

3. Opsigelsen træder i kraft 6 måneder efter datoen for generalsekretærens modtagelse af meddelelsen.

Artikel 46

Det europæiske Råds generalsekretær skal underrette Rådets medlemsstater samt enhver stat, som har tiltrådt denne konvention, om:

- a) enhver undertegnelse;
- b) enhver deponering af et ratifikations-, godkendelses- eller tiltrædelsesdokument;
- c) enhver ikrafttræden af denne konvention i medfør af artikel 38;
- d) enhver erklæring modtaget i henhold til artikel 9, stk. 3;
- e) enhver erklæring modtaget i henhold til artikel 13, stk. 3;
- f) enhver erklæring modtaget i henhold til artikel 18, stk. 2;
- g) enhver erklæring modtaget i henhold til artikel 40, stk. 2 og 3;

F. t. l. vedr. retsforfølgning i straffesager.

- (h) any reservation or declaration made in pursuance of the provisions of Article 41, paragraph 1;
- (i) the withdrawal of any reservation or declaration carried out in pursuance of the provisions of Article 41, paragraph 2;
- (j) any declaration received in pursuance of Article 42, paragraph 1, and any subsequent notification received in pursuance of paragraph 2 of that Article;
- (k) any notification received in pursuance of the provisions of Article 43, paragraph 4;
- (l) any notification received in pursuance of the provisions of Article 45 and the date on which denunciation takes effect.

Article 47

This Convention and the notifications and declarations authorised thereunder shall apply only to offences committed after the Convention comes into effect for the Contracting States involved.

In witness whereof, the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Strasbourg, this 15th day of May 1972, in English and in French, both texts being equally authoritative, in a single copy, which shall remain deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General shall transmit certified copies to each of the signatory and acceding Governments.

h) ethvert forbehold eller enhver erklæring i henhold til artikel 41, stk. 1;

i) tilbagekaldelse af ethvert forbehold eller enhver erklæring i henhold til artikel 41, stk. 2;

j) enhver erklæring modtaget i henhold til artikel 42, stk. 1, samt enhver senere meddelelse modtaget i henhold til samme artikels stk. 2;

k) enhver meddelelse modtaget i henhold til artikel 43, stk. 4;

l) enhver meddelelse modtaget i henhold til artikel 45 samt datoen for opsigelsens ikrafttræden.

Artikel 47

Denne konvention samt de meddelelser og erklæringer, der afgives i henhold hertil, finder kun anvendelse på lovovertrædelser, der er begået efter at konventionen er trådt i kraft mellem de pågældende kontraherende stater.

Til bekræftelse heraf har undertegnede dertil behørigt bemyndigede undertegnet denne konvention.

Udfærdiget i Strasbourg den 15. maj 1972 med engelsk og fransk tekst, som begge har samme gyldighed, i ét eksemplar, som skal opbevares i Det europæiske Råds arkiv. Generalsekretæren skal fremsende bekræftede genpartier til de regeringer, som undertegner eller tiltræder konventionen.

Appendix I

Each Contracting State may declare that it reserves the right:

- (a) to refuse a request for proceedings, if it considers that the offence is a purely religious offence;
- (b) to refuse a request for proceedings for an act the sanctions for which, in accordance with its own law, can be imposed only by an administrative authority;
- (c) not to accept Article 22;
- (d) not to accept Article 23;
- (e) not to accept the provisions contained in the second sentence of Article 25 for constitutional reasons;
- (f) not to accept the provisions laid down in Article 26, paragraph 2, where it is competent by virtue of its own law;
- (g) not to apply Articles 30 and 31 in respect of an act for which the sanctions, in accordance with its own law or that of the other State concerned, can be imposed only by an administrative authority.
- (h) not to accept Part V.

Appendix II

Any Contracting State may declare that for reasons arising out of its constitutional law it can make or receive requests for proceedings only in circumstances specified in its municipal law.

Any Contracting State may, by means of a declaration, define as far as it is concerned the term "national" within the meaning of this Convention.

Bilag I

Enhver kontraherende stat kan ved afgivelse af en erklæring tilkendegive, at den forbeholder sig ret til:

- a) at afslå en anmodning om retsforfølgning, såfremt den finder, at lovovertrædelsen er af rent religiøs karakter;
- b) at afslå en anmodning om retsforfølgning i anledning af en handling, for hvilken der efter dens egen lovgivning kun kan pålægges sanktioner af en administrativ myndighed;
- c) ikke at acceptere artikel 22;
- d) ikke at acceptere artikel 23;
- e) af forfatningsmæssige grunde ikke at acceptere de i artikel 25, 2. punktum, indeholdte bestemmelser;
- f) ikke at acceptere bestemmelsen i artikel 26, stk. 2, når den pågældende stat er kompetent ifølge sin egen lovgivning;
- g) ikke at anvende artiklerne 30 og 31 i forbindelse med en handling, for hvilken der efter dens egen eller den anden stats lovgivning kun kan pålægges sanktioner af en administrativ myndighed;
- h) ikke at acceptere afsnit V.

Bilag II

Enhver kontraherende stat kan ved afgivelse af en erklæring tilkendegive, at den af forfatningsmæssige grunde kun kan fremsætte eller modtage anmodninger om retsforfølgning under de nærmere omstændigheder, der er angivet i dens egen lovgivning.

Enhver kontraherende stat kan for sit vedkommende ved afgivelse af en erklæring definere udtrykket „statsborger“ i denne konventions forstand.

*Appendix III**List of offences other than offences dealt with under criminal law.*

The following offences shall be assimilated to offences under criminal law:

— *in France:*

any unlawful behaviour sanctioned by a *contravention de grande voirie*.

— *in the Federal Republic of Germany:*

any unlawful behaviour dealt with according to the procedure laid down in the Act on Violations of Regulations (*Gesetz über Ordnungswidrigkeiten* of 24 May 1968 — BGBl 1968, I, 481).

— *in Italy:*

any unlawful behaviour to which is applicable Act No. 317 of 3 March 1967.

*Bilag III**Fortegnelse over lovovertrædelser, der falder uden for straffelovgivningen.*

Følgende lovovertrædelser skal ligestilles med lovovertrædelser efter straffelovgivningen:

— *i Frankrig:*

Enhver ulovlig adfærd, der sanktioneres med en „*contravention de grande voirie*“.

— *i Den tyske Forbundsrepublik:*

Enhver ulovlig adfærd, der behandles efter reglerne i lov om overtrædelse af ordensforskrifter (*Gesetz über Ordnungswidrigkeiten* af 24. maj 1968 — BGBl 1968, I 481).

— *i Italien:*

Enhver ulovlig adfærd, der er omfattet af lov nr. 317 af 3. marts 1967.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

1. Lovforslaget tager sigte på at gennemføre de ændringer i dansk lovgivning, som er en forudsætning for, at Danmark kan ratificere den europæiske konvention om overførsel af retsforfølgning i straffesager. Konventionen, der er undertegnet af Danmark den 15. maj 1972, er optaget som bilag til den foreslåede lov.

Hovedformålet med konventionen, der vil blive nærmere omtalt nedenfor under 4, er at tilvejebringe mulighed for, at retsforfølgning i anledning af en lovovertrædelse kan finde sted i det land — gerningslandet, bopælslandet eller andet land — hvor det under hensyn til samtlige foreliggende omstændigheder skønnes mest hensigtsmæssigt.

2. Imellem de nordiske lande er der allerede ved en samarbejdsaftale af 6. februar 1970 mellem rigsadvokaterne i Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige givet regler for retsforfølgning i et andet nordisk land end der, hvor den straffbare handling er begået. Aftalen er ændret i oktober 1972.

Hovedprincippet i aftalen er, at retsforfølgning for en lovovertrædelse, som er begået i et nordisk land, kan ske i et andet nordisk land, hvis den mistænkte er bosat i dette land, og overtrædelsen er strafbar også efter dette lands lovgivning. Det samme gælder, såfremt den mistænkte opholder sig i det andet land, og det af særlige grunde findes hensigtsmæssigt, at forfølgningen sker der, og forholdet hører under dette lands straffemyndighed. Retsfølgningen sker efter straffe- og procesreglerne i det land, som overtager sagen. Ved afgørelsen af, om en begæring om retsforfølgning i et andet land skal fremsættes og imødekommes, skal hensynet til den mistænkte interesse og til gennemførelsen af en effektiv retshåndhævelse være bestemmende.

Samarbejdsaftalen betyder for Danmarks vedkommende, at danske myndigheder kan indlede retsforfølgning mod en person for en lovovertrædelse, der er begået i et andet nordisk land, når der fremsættes begæring herom, og de danske domstole i forvejen er kompetente til at behandle sagen efter reglerne i straffelovens §§ 6-9. Derimod kan der ikke, i modsætning til hvad der gælder efter reglerne i den europæiske konvention om overførsel af retsforfølgning i straffesager, indledes retsforfølgning i sager, hvor danske domstole ikke efter de danske regler har den fornødne jurisdiktionskompetence.

Der er ved lovforslaget åbnet mulighed for, at

konventionens regler vil kunne anvendes også i forholdet mellem de nordiske lande.

Spørgsmålet om en eventuel revision af den nordiske samarbejdsaftale vil blive drøftet på det næste møde mellem de nordiske rigsadvokater.

3. Man har gennem nogle år i Europarådet arbejdet på at gennemføre en til den nordiske ordning svarende ordning mellem Europarådets medlemslande. Arbejdet har resulteret i den europæiske konvention om overførsel af retsforfølgning i straffesager. Ud over de regler om overførsel af retsforfølgning, der er omfattet af dette lovforslag, indeholder konventionen et afsnit V om udenlandske straffedommes internationale retskraft. Reglerne svarer i det hele til de regler, der indeholdes i den europæiske konvention om straffedommes internationale retsvirkninger, og som her i landet blev gennemført ved lov nr. 519 af 23. december 1970 om ændring af borgerlig straffelov. (Fremmede straffedommes retskraft). En ændring af straffelovens regler er dog nødvendig. Der henvises til det fremsatte forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov, af lov om ikrafttræden af borgerlig straffelov m. m., af retsplejeloven og af lov om svangerskabs-hygiejne og fødselshjælp.

4. Konventionens regler om overførsel af retsforfølgning i straffesager tager sigte på to grupper af tilfælde. Den ene gruppe omfatter tilfælde, hvor retsforfølgning i anledning af en lovovertrædelse mest hensigtsmæssigt kan ske i et andet land, men hvor dette land ikke efter sine egne kompetenceregler kan indlede en sådan forfølgning. Konventionen åbner mulighed for, at retsforfølgningen kan overføres til det pågældende land (det anmodede land), idet anmodningen om overførsel fra det land (det begærende land), der har kompetence i sagen, indebærer en overførsel til det anmodede land af det begærende lands kompetence, jfr. konventionens art. 2.

Den anden gruppe omfatter tilfælde, hvor to eller flere lande allerede i kraft af deres egen lovgivning har jurisdiktionskompetence i den samme straffesag, og hvor spørgsmålet alene er, i hvilken stat retsforfølgningen mest hensigtsmæssigt kan ske. Også for disse tilfælde giver konventionen regler for overførsel af straffesagen til et land, således at forfølgningen indstilles i det eller de andre lande.

Det vil ofte forekomme, at en lovovertrædelse begået i et land vil være omfattet af flere landes

strafferetlige kompetence. De fleste landes straffelovgivning finder anvendelse ikke blot på lovovertrædelser, der er begået inden for det pågældende lands eget territorium, men også i et vist omfang på handlinger, der finder sted uden for territoriet.

Under dansk straffemyndighed hører således også lovovertrædelser, der er begået i udlandet af danske statsborgere eller af personer, der er bosat i den danske stat. Endvidere vil visse handlinger, der er rettet mod interesser, som den danske stat har særlig interesse i at beskytte, være omfattet af danske domstoles kompetence, uanset hvor gerningsmanden hører hjemme.

Det er efter art. 7, stk. 1, en betingelse for, at retsforfølgningen kan overføres til et andet land (det anmodede land), at lovovertrædelsen også ville være strafbar, hvis den var begået i dette land. Konventionen stiller således krav om dobbelt strafbarhed og finder derfor i almindelighed ikke anvendelse på nationalt eller territorielt begrænsede forbrydelser, det vil for Danmarks vedkommende sige handlinger, hvor strafbarheden er begrænset til angreb rettet mod en her i landet bestående ordening eller mod interesser knyttet til dansk nationalitet. Som eksempel kan nævnes lovovertrædelser, hvor strafbarheden er knyttet til særlige sociale eller administrative forudsætninger eller en speciel retsordening, f. eks. forsorgs- og skattelovgivningen, jagt- og fiskerilove og lign.

Såfremt lovovertrædelsen i den begærende stat er begået af en person i offentligt hverv eller mod en sådan person, institution eller andet af offentlig karakter i den begærende stat, anses lovovertrædelsen i den anmodede stat ligeledes for begået af en person i offentligt hverv eller mod en sådan person, institution m. v., jfr. art. 7, stk. 2.

Det fremgår ikke klart af art. 7, stk. 2, eller forarbejderne hertil, om bestemmelsen gør undtagelse fra kravet om dobbelt strafbarhed, eller om den alene angiver visse kvalificerende omstændigheder, som i det anmodede land skal tages i betragtning ved fastsættelsen af straffen for den pågældende lovovertrædelse. Der er mellem de nordiske lande enighed om at lægge den sidstnævnte fortolkning til grund.

Det er et grundlæggende princip i konventionen, at et medlemsland aldrig er forpligtet til at fremsætte anmodning om overførsel af retsforfølgning, men alene berettiget hertil og kun i de tilfælde, der er nævnt i art. 8. Det anmodede land er derimod i princippet forpligtet til at overtage retsforfølgningen, medmindre der foreligger en af de særlige afslagsgrunde, der er nævnt i konventionens art. 10-12. Afslagsmulighederne er imidlertid så bredt ud-

formet, at det anmodede land i realiteten får lejlighed til at skønne over hensigtsmæssigheden af at bruge konventionen i den enkelte sag.

Såfremt den stat, der er blevet anmodet om at overtage retsforfølgningen i en straffesag, alene har kompetence hertil i kraft af konventionens art. 2, følger det endvidere af konventionens art. 17, at den anmodede stat skal underrette den mistænkte om anmodningen om retsforfølgning, forinden den træffer beslutning med hensyn til anmodningen.

Når en anmodning om overførsel er fremsat, kan den begærende stat i princippet ikke længere retsforfølge den mistænkte for den lovovertrædelse, som anmodningen vedrører, eller fuldbyrde en dom, som tidligere er afsagt mod ham i denne stat for samme lovovertrædelse, jfr. konventionens art. 21. Efter samme artikel tilkommer retten til at retsforfølge dog påny den begærende stat, hvis f. eks. den anmodede stat afviser anmodningen om overførsel af retsforfølgning, eller denne stat beslutter ikke at indlede retsforfølgning eller at indstille denne.

Har det anmodede land imødekømt anmodningen om overførsel af retsforfølgningen, behandles sagen efter dette lands egen lovgivning, jfr. art. 9. Det beror således på denne lovgivning, om der i det konkrete tilfælde skal indledes retsforfølgning, og om sagen skal behandles af en domstol eller en administrativ myndighed.

Også sanktionsfastsættelsen beror på det anmodede lands lovgivning, jfr. art. 25, dog at sanktionen i tilfælde, hvor det anmodede lands jurisdiktionskompetence alene beror på anmodningen om overførsel af retsforfølgningen, jfr. art. 2, ikke må være strengere end den ville være efter det begærende lands lovgivning.

Nærmere regler om formen for anmodningen om overførsel til et andet land af retsforfølgningen i en straffesag og for fremsendelsen af denne anmodning indeholdes i konventionens art. 13-20.

Konventionen indeholder i art. 24 særlige regler med hensyn til de tilfælde, hvor en lovovertrædelse i begge stater eller i den anmodede stat alene kan påtales af det offentlige efter begæring af den forurettede. Er retsforfølgning i begge stater betinget af, at der er fremsat begæring om påtale, fastslår art. 24, stk. 1, at en lovlig begæring i den begærende stat har gyldighed som en begæring fremsat i den anmodede stat, selv om påtaler reglerne i de to lande, f. eks. med hensyn til tidsfrister, måtte være forskellige. Hvis begæring om påtale alene kræves i den anmodede stat, følger det af art. 24, stk. 2, at retsforfølgning kan indledes i denne stat, selv om en sådan påtalebegæring ikke foreligger. Den påtaleberettigede kan dog i dette tilfælde hindre rets-

forfølgningen ved at gøre indsigelse herimod inden 1 måned efter, at han af vedkommende myndighed har fået meddelelse om retsforfølgningen og om hans ret til at gøre indsigelse.

Forhold, der er undergivet rent privat påtale, omfattes ikke af konventionen.

For at undgå, at en person retsforfølges og eventuelt dømmes i flere lande for den samme lovovertrædelse i tilfælde, hvor flere lande er kompetente til at indlede retsforfølgning i anledning af lovovertrædelsen, skal de pågældende stater efter konventionens afsnit IV overveje, hvor retsforfølgningen mest hensigtsmæssigt kan fremmes. Under denne forhandlingsprocedure skal de pågældende stater udsætte realitetsafgørelsen i sagen i et i art. 31 nærmere angivet tidsrum.

5. Konventionen må ses i sammenhæng med de erklæringer, der afgives af de enkelte lande i forbindelse med ratifikation af konventionen eller senere.

De erklæringer, der er mulighed for at tage, er omtalt i art. 46 og bilag I og II.

Der vil fra dansk side blive afgivet erklæring om, at art. 22 og 23 ikke skal finde anvendelse. Efter art. 22 medfører en anmodning om retsforfølgning, at forældelsesfristen for retsforfølgning i den begærende stat forlænges med 6 måneder, og efter art. 23 forlænges forældelsesfristen for retsforfølgning i den anmodede stat med 6 måneder, såfremt den anmodede stats kompetence alene er begrundet i reglen i art. 2. Begrundelsen for disse regler er, at fremsendelse og behandling af en anmodning om overførsel af retsforfølgning kan tage nogen tid, og at den situation derfor kan opstå, at lovovertrædelsen, inden der er taget endelig stilling til overførsels spørgsmålet, ikke mere kan forfølges, fordi forældelsesfristen i mellemtiden er udløbet. Efter justitsministeriets opfattelse er der imidlertid ikke af denne grund tilstrækkelig anledning til at fravige de almindelige forældelsesregler.

Der vil endvidere i henhold til art. 18, stk. 2, blive afgivet erklæring om, at dokumenter, der anvendes i forbindelse med konventionen, skal være udfærdiget på dansk, norsk, svensk eller engelsk eller ledsaget af en oversættelse til et af disse sprog.

Endelig vil der blive givet erklæring om, at konventionen indtil videre ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.

6. Konventionen om overførsel af retsforfølgning i straffesager må ses i sammenhæng med den euro-

pæiske konvention om straffedommes internationale retsvirkninger, som Danmark har ratificeret den 3. marts 1971, jfr. lov nr. 522 af 23. december 1970 om fuldbyrdelse af europæiske straffedomme. Ved de to konventioner er der skabt grundlag for et bredt europæisk samarbejde om retsforfølgning i straffesager og om fuldbyrdelse af europæiske straffedomme.

7. Ved udformningen af den foreslåede lov har man fulgt samme fremgangsmåde som ved gennemførelsen af den europæiske konvention om straffedommes internationale retsvirkninger, jfr. lov nr. 522 af 23. december 1970 om fuldbyrdelse af europæiske straffedomme. Ligesom denne lov er det foreliggende lovforslag udformet som en henvisning til konventionen, således at loven i øvrigt kun indeholder de materielle bestemmelser, som konventionen forudsætter truffet i de enkelte lande. Den nære tilknytning mellem de to konventioner har gjort det naturligt at anvende samme fremgangsmåde ved deres gennemførelse i dansk ret. En forudsætning for, at man har kunnet anvende denne metode, har været, at konventionen om overførsel af retsforfølgning ligesom konventionen om de europæiske straffedomme er udformet så klart, at den opfylder de krav, der må stilles til en strafferetlig lovtæst.

8. Danmark, Norge og Sverige har deltaget i arbejdet med udarbejdelsen af den europæiske konvention. Danmark og Sverige undertegnede konventionen straks, da den blev åbnet for undertegnelse i maj 1972. Den er endvidere undertegnet af Belgien, Holland, Luxembourg og Østrig, men endnu ikke ratificeret af noget land.

Der har været afholdt 2 møder mellem embedsmænd fra de nordiske justitsministerier om gennemførelsen af konventionen i de enkelte lande. Lovforslag forventes fremsat i Norge og Sverige i begyndelsen af 1974. Finland er ikke medlem af Europarådet, men kan forventes på et senere tidspunkt at blive tilsluttet konventionen.

9. Der er under arbejdet med lovforslaget indhentet udtalelser fra præsidenterne for østre landsret, vestre landsret, Københavns byret og Århus by- og herredsret og fra Den danske Dommerforening, rigsadvokaten, Foreningen af Politimestre i Danmark, Politidirektøren og advokatrådet.

10. Gennemførelsen af lovforslaget vil ikke medføre særlige udgifter eller administrative konsekvenser for det offentlige.

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.**Til § 1.*

Efter den foreslåede bestemmelse kan lovovertrædelser, som er omfattet af den europæiske konvention om overførsel af retsforfølgning i straffesager, retsforfølges efter reglerne i konventionens afsnit II-IV. Afsnit I indeholder en definition af, hvad der skal forstås ved lovovertrædelser.

Henvisningen omfatter såvel muligheden for her i landet at indlede retsforfølgning for lovovertrædelser, der er omfattet af et andet medlemslands jurisdiktionskompetence, som danske myndigheders adgang til at anmode et land, der har tiltrådt konventionen, om at indlede retsforfølgning. Efter konventionens art. 2 medfører en anmodning om overførsel til andet land af retsforfølgning i en straffesag, at det anmodede land bliver kompetent til at indlede forfølgning i sagen, selv om det ikke i øvrigt efter sine nationale regler har den fornødne jurisdiktionskompetence.

Til § 2.

Hvis der over for danske myndigheder fremsættes anmodning om overførsel til Danmark af retsforfølgning i en straffesag, og de danske myndigheder erklærer sig indforstået med at overtage denne, opstår spørgsmålet om, ved hvilken ret sagen skal behandles. Dette spørgsmål forudsættes efter konventionen reguleret i den nationale lovgivning.

I langt de fleste tilfælde vil der være tale om personer, der er fast bosiddende her i landet, og dette vil være begrundelsen for anmodningen. Værnetingsreglen i forslaget § 2 går derfor ud på, at sagen skal behandles af retten på det sted, hvor den pågældende bor. Det beror på sagens karakter, jfr. retsplejelovens §§ 687 og 688, om dette er underretten eller landsretten.

I de tilfælde, hvor den pågældende ikke har bopæl her i landet, er det ikke på forhånd muligt at sige, hvad der vil være begrundelsen for anmodningen om at lade retsforfølgningen gennemføre her i landet. Konventionens art. 8, litra b-h, nævner en lang række kriterier, f. eks. at den pågældende er dansk statsborger, eller at Danmark er hans oprindelige hjemland (f. eks. fordi han tidligere har haft dansk indfødsret), eller at hans pårørende befinder sig, eventuelt har bopæl her i landet, og at det af disse grunde vil kunne lette resocialiseringen, hvis fuldbyrdelsen af en eventuel dom finder sted her. Det kan også være mere praktiske hensyn, f. eks. at den pågældende allerede afsoner straf for en anden lovovertrædelse her i landet, eller at de væsentligste beviser i sagen befinder sig her. I disse tilfælde, der må antages at blive få, har man fundet det mest

hensigtsmæssigt at lade værnetinget bero på en afgørelse, som justitsministeriet træffer på grundlag af den enkelte sags konkrete omstændigheder.

Da straffesagen imidlertid skal behandles helt efter danske regler, kan det ikke udelukkes, at den efter omstændighederne kan afgøres ved en udenretlig vedtagelse af bøde eller konfiskation. Man har ikke fundet det nødvendigt i loven at optage regler om, hvilken anklagemyndighed (politimyndighed) der i disse tilfælde skal behandle sagen. Nærmere regler herom vil kunne fastsættes administrativt, jfr. forslaget § 4.

*Til § 3.**Til stk. 1.*

Konventionen indeholder kun få regler om den processuelle fremgangsmåde, der skal følges i de sager, der omfattes af konventionen. Disse spørgsmål forudsættes løst i den nationale lovgivning. Ifølge forslaget gælder retsplejelovens almindelige regler, medmindre andet følger af konventionen.

Til stk. 2.

Konventionens art. 27-29 indeholder bestemmelser om visse foreløbige foranstaltninger, der kan træffes af den stat, der er blevet anmodet om at overtage retsforfølgningen af en lovovertrædelse. Reglerne tager kun sigte på de tilfælde, hvor den anmodede stats kompetence til at behandle straffesagen alene beror på den begærende stats anmodning om overførsel. Er den anmodede stat kompetent til at indlede retsforfølgning efter sin egen lovgivning, følger heraf, at den kan benytte de processuelle efterforskningsmidler, der er hjemlet i dens egen lovgivning.

Det følger af konventionens art. 28, at den anmodede stat, når den har modtaget en anmodning om overførsel af retsforfølgning i en straffesag, kan gøre brug af alle sådanne foreløbige foranstaltninger, herunder varetægtsfængsling, som ville kunne anvendes efter dens egen lovgivning, såfremt den pågældende lovovertrædelse, for hvilken retsforfølgning begæres indledt, var begået inden for dens eget territorium.

Er der endnu ikke fremsat anmodning om overførsel af retsforfølgning, men har den begærende stat tilkendegivet, at den vil fremsætte en sådan anmodning, kan den anmodede stat efter anmodning fra den begærende stat foreløbigt lade den mistænkte anholde og fængsle. Det er dog en betingelse herfor, at der efter den anmodede stats lovgivning er hjemmel til at varetægtsfængsle for den pågældende lovovertrædelse, og at der er grund til at frygte, at den mistænkte vil flygte, eller at han vil søge at undertrykke beviser.

Den varetægtsfængsling, der er omhandlet i art. 27, er efter art. 29 undergivet forskellige tidsmæssige begrænsninger.

Man har fundet det rettest i lovforslaget at optage bestemmelse om de foreløbige foranstaltninger, som kan iværksættes i de tilfælde, der omhandles i konventionens art. 27-29.

Til § 4.

Det følger af konventionens art. 13, at anmodninger om overførsel til Danmark af retsforfølgning i straffesager skal rettes til justitsministeriet, ligesom en dansk anmodning om overførsel af retsforfølgning til et andet konventionsland skal udgå fra justitsministeriet. Der er imidlertid i konventionsbestemmelsen åbnet mulighed for, at der ved bilaterale aftaler kan ske delegation til andre myndigheder. Med henblik bl. a. herpå er der i lovforslagets § 4 optaget en bemyndigelse for justitsministeren til at fastsætte yderligere bestemmelser vedrørende konventionens gennemførelse. I kraft heraf kan politimesteren eller højere anklagemyndighed, således som det i øvrigt i et vist omfang allerede er tilfældet i forhold til de øvrige nordiske lande, bemyndiges til at begære retsforfølgning overført f. eks. til tiltaltes hjemland.

Til § 5.

Efter denne bestemmelse kan justitsministeren sætte lovens bestemmelser i kraft mellem Danmark og et land, der ikke har tiltrådt konventionen. Bestemmelsen kan anvendes i forhold til lande, som

ikke har mulighed for at tiltræde konventionen, jfr. art. 38 og 39, eller som endnu ikke har tilsluttet sig denne, selv om de har mulighed for det.

Til § 6.

Til stk. 1.

Lovens ikrafttrædelsesdato foreslås fastsat til den 1. juli 1974.

Virkningen af de danske gennemførelsesloves ikrafttræden vil dels være at give Danmark mulighed for at ratificere konventionen, dels at der efter denne lov kan indgås specielle aftaler mellem Danmark og andre lande, jfr. forslaget § 5.

Til stk. 2.

I overensstemmelse med den almindelige regel i konventionens art. 47 bestemmes, at loven kun finder anvendelse på lovovertrædelser, der er begået efter at konventionen er trådt i kraft mellem Danmark og den pågældende stat, eller efter at justitsministeren efter forslaget § 5 har truffet bestemmelse om, at loven også skal anvendes i forholdet mellem Danmark og en stat, der ikke har tiltrådt konventionen.

Til § 7.

Som nævnt under de almindelige bemærkninger vil der i forbindelse med ratifikationen blive afgivet erklæring om, at konventionen indtil videre ikke gælder for Færøerne og Grønland.